

47

48

RYCINA 47. Zielnik Caspara Georga Carla Reinwardta, Reinwardt C.G.C., bez tytułu, Lejda, Naturalis Biodiversity Center (L), L.2077648-L.2077650, 1773–1854 r. Widoczne burty na krawędziach kart chroniące okazy przed zniszczeniem mechanicznym i dostępem owadów. Fot. M. Grenda-Kurmanow

RYCINA 48. N.n., *Herbarium Vivum...*, [Zielnik Izabeli Czartoryskiej], Kraków, Muzeum Narodowe w Krakowie, Biblioteka Książąt Czartoryskich, sygn. Rkps 2782, 1746 r. Zielnik ma prostą okładkę okalającą blok, doklejoną do grzbietu. Fot. T. Rizov-Ciechański

49

50

51

RYCINA 49. Zielnik Michała Fedorowskiego [Fedorowski M., *Zielnik Litewski*, Warszawa, Zielnik Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego (WA), sygn. WA-KH-3, ok. 1880 r.]. Zielnik ma formę zeszytu, z prostą okładką okalającą blok, zszytą z jego grzbietem. Fot. M. Grenda-Kurmanow

RYCINA 50. Oprawa pergaminowa na tekturowych okładkach zielnika Paolo Silvio Boccone: Boccone P.S., [*Zielnik Paolo Silvio Boccone*], Wrocław, Zielnik Muzeum Przyrodniczego we Wrocławiu (WRSL), bez sygnatury, 1674–1695 r. Fot. M. Grenda-Kurmanow

RYCINA 51. Okładka II tomu zielnika Georga Andreasa Helwinga, Helwing, J.A., *Florae Napeisque...*, Warszawa, Biblioteka Narodowa, sygn. Rps akc. 200/2, ok. 1695–1705 r., (Polona)

Wśród najstarszych zielników spotykana jest oprawa pergaminowa, gdzie pergamin zaciągnięty jest zazwyczaj na okładki z tektury (ryc. 50–52). Oprawy te najczęściej nie są zdobione. Wyjątek stanowi zielnik

Jerzego Andrzeja Helwinga z Biblioteki Narodowej, który jest kodeksem oprawnym w pergamin w sposób niezwykle dekoracyjny, z okładkami malowanymi we wzory botaniczno-mitologiczne (ryc. 51).